

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16C/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117201756
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117201756.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v spore žalobcu W. I. Č., L. XX.XX.XXXX, Š.Á. M. D. O., J. L. XXXX, L., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. so sídlom Piaristická 46, Trenčín, IČO 36 837 857 proti žalovanému Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 2.211,91 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,25 % ročne zo sumy 2.211,91 € od 10.10.2016 do zaplatenia z a s t a v u j e.

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.171,67 € s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.171,67 € od 10.10.2016 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 6 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia 2.211,91 € s 5,25 % ročným úrokom zo sumy 2.211,91 € od 10.10.2016 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Uviedol, že uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru Č.: M.-XXXX/X-M.-P.-XXXX zo dňa 19.05.2011 mu bolo vznesené obvinenie za zločin vydierania spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona k § 189 ods. 1 Trestného zákona s odôvodnením, že výsluchmi a zadováženými dôkazmi bolo zistené, že konanie B. Č., O.. J. a žalobcu naplnilo všetky zákonné znaky uvedeného trestného činu. Proti uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru žalobca podal dňa 30.05.2011 sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 22.07.2011 sp.zn. 1KPt 748/2011 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodná zamietnutá. Dňa 22.08.2013 podal námestník Okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku na žalobcu obžalobu pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. V obsahu odôvodnenia obžaloby prokurátor uvádza, že vykonaným vyšetrovaním žalovanej trestnej veci bolo náležite zistené a preukázané, že žalobca a S. Č., O.. J. v kritický deň a na inkriminovanom mieste požadovali od N. Q. C. Q. vyplatenie čiastky 20.000,- €, čo ona odmietla, preto ju priamo fyzicky atakovali a taktiež sa jej vyhrážali v úmysle dosiahnuť od nej vyplatenie uvedenej sumy. Okresný súd Trenčín vydal vo veci trestný rozkaz č.k. 1T/104/2013-261 zo dňa 04.11.2013, proti ktorému podal žalobca dňa 24.01.2014 odpor v znení jeho doplnenia zo dňa 03.02.2014. Rozsudkom Okresného súdu

Trenčín č.k. 1T/104/2016-420 zo dňa 08.10.2014 bol žalobca podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín sp.zn. 2Pv 1018/09, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca v konaní stíhaný. Prokurátor Okresnej prokuratúry po vyhlásení tohto rozsudku podal odvolanie v neprospech žalobcu. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/8/2015-518 zo dňa 16.06.2015 odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry zamietol. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania, najmä však zásadu prezumpcie nevinoty, zákonného procesu, práva na obhajobu, voľného hodnotenia dôkazov, rovnosti strán, v dôsledku čoho odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú. Vo vzťahu k obom obžalovaným nebol v rámci vykonaného dokazovania produkovaný žiaden jednoznačný či už priamy alebo nepriamy dôkaz o tom, že sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu stal a teda a maiori, že ho spáchali obžalovaní. Žalobca podal dňa 26.08.2016 žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. O vybavení jeho žiadosti bol žalobca upovedomený listom zo dňa 05.10.2016, v ktorom vyhodnotil žalovaný žiadosť žalobcu ako nedôvodnú. Trestné stíhanie začaté a vedené proti žalobcovi bolo ukončené oslobodením spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. Žalobcovi tak bolo rozhodnutím vyšetrovateľa policajného zboru zo dňa 19.05.2011 vznesené obvinenie pre zločin vydierania spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 189 ods. 1 Trestného zákona a trestné konanie bolo vedené proti žalobcovi na podklade tohto nezákonného rozhodnutia do 16.06.2015, t.j. takmer 4 roky. Poukázal na negatívne dopady vedenia trestného stíhania na jeho osobný život. Žalobcovi v dôsledku nezákonného začatia a následného vedenia trestného stíhania proti nemu vznikla škoda v majetkovej aj nemajetkovej sfére, avšak v konaní si uplatňuje iba nárok na náhradu škody majetkovej, a to konkrétne v sume 2.211,91 € pozostávajúcej z nákladov nevyhnutne vynaložených na obhajobu v trestnom konaní, ktoré vyčíslil za úkony právnej služby poskytnuté I. P., a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia v sume 73,94 €, odôvodnenie sťažnosti obvinených v sume 73,94 €, účasť na výsluchu svedka I. Č. dňa 19.09.2011 v sume 73,94 €, účasť na výsluchu svedka B. J. dňa 19.09.2011 v sume 73,94 €, účasť na výsluchu svedka N. S. dňa 27.06.2012 v sume 79,02 €, účasť na výsluchu svedka S. G. dňa 27.06.2012 v sume 79,02 €, písomné podanie - upozornenie obvinených na porušenie práv obhajoby zo dňa 17.08.2012 v sume 79,02 €, odpor proti trestnému rozkazu zo dňa 24.01.2014 v sume 90,17 €, za úkony právnej služby poskytnuté I. T., a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 09.06.2014 v sume 90,17 €, vyjadrenie obhajoby k obžalobe zo dňa 22.08.2014 v sume 90,17 €, návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 03.09.2014 v sume 90,17 €, žiadosť obhajcu o poskytnutie zvukových záznamov zo dňa 03.09.2014 v sume 45,09 €, účasť na hlavnom pojednávaní dňa 03.09.2014 v čase od 08:30 hod. do 15:00 hod. v sume 360,68 €, predloženie dôkazov obhajoby zo dňa 04.09.2014 v sume 90,17 €, vyjadrenie obhajoby k dôkazom zo dňa 22.09.2014 v sume 90,17 €, vyjadrenie obhajoby k odôvodneniu odvolania zo dňa 18.11.2014 v sume 90,17 €, účasť na verejnom zasadnutí dňa 28.04.2015 v sume 22,54 €, účasť na verejnom zasadnutí dňa 16.06.2015 v sume 45,09 €, oznámenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti navrhovanej osoby zo dňa 08.08.2015 v sume 46,31 €. Zároveň si uplatnil režijný paušál za 2 úkony vykonané v roku 2011 po 7,41 € v sume 14,82 €, za 2 úkony vykonané v roku 2012 po 7,63 € v sume 15,26 €, za 1 úkon vykonaný v roku 2013 po 7,81 €, za 12 úkonov vykonaných v roku 2014 po 8,04 € v sume 96,48 €, za 3 úkony vykonané v roku 2015 po 8,39 € v sume 25,17 €. Zároveň si uplatnil DPH z odmeny a režijného paušálu.

2. Na výzvu súdu zo dňa 10.04.2017 vzal žalobca žalobu v časti uplatňovaného úroku z omeškania vo výške 0,25 % zo sumy 2.211,91 € od 10.10.2016 do zaplatenia späť.

3. Žalovaný v podaní zo dňa 16.06.2017 uviedol, že pri osvedčení nároku na náhradu škody musia byť preukázané všetky atribúty vzniku zodpovednosti štátu za škodu tak, že musí byť jasne preukázaný nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy alebo musí byť rozhodnutie orgánu verejnej moci pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom, taktiež musí byť jednoznačne preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť vo vzťahu k vzniku nároku na priznanie nemajetkovej ujmy, musia byť taktiež splnené atribúty vzniku zodpovednosti štátu za vznik uplatneného nároku. Musí byť jednoznačne preukázané, že v príčinnej súvislosti v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, resp. v príčinnej súvislosti s rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré pre nezákonnosť bolo zrušené, došlo k zásahu do osobnostných práv poškodeného a v dôsledku čoho by v priamej príčinnej súvislosti

vznikol poškodenému nárok na priznanie nemajetkovej ujmy. Nepostačuje iba pravdepodobným záver o splnení niektorej z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Mal zato, že orgány činné v trestnom konaní konali v predmetnej trestnej veci v súlade so zákonom a svojimi povinnosťami v zmysle Trestného poriadku. V danom prípade bolo trestné stíhanie začaté podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva policajného zboru, odbor kriminálnej polície Trenčín zo dňa 02.10.2010, a to pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, pričom na základe záväzného pokynu zo dňa 19.04.2011 pristúpil vyšetrovateľ k vzneseniu obvinenia B. J. a žalobcovi uznesením zo dňa 19.05.2011. V rámci prípravného konania boli zabezpečené a vykonané dôkazy, ktoré preukazovali spáchanie skutku obvinenými osobami a ktoré dostatočne odôvodňovali ich postavenie pred súd. Podanie obžaloby dňa 21.08.2013 pod sp.zn. 2Pv 1018/09 zo strany Okresnej prokuratúry Trenčín na žalobcu sa odvíjalo od výsledkov prípravného konania, v ktorom dôkazné ťažisko spočívalo na usvedčujúcej výpovedi svedkyne - poškodenej N. Q. C. Q.. Táto orgánom činným v trestnom konaní, ale aj súdu poskytla o skutočnostiach, ktoré boli predmetom obžaloby, celistvý, komplexne plastický obraz, dejovú vierohodnosť ktorého nenarúšali žiadne dôkazné fakty vyznievajúce v neprospech jej tvrdení. Priamou očitou svedkyňou predmetného vydierania, ktorého sa mal žalobca spolu s ďalšou obvinenou osobou B. Č. dopustiť voči poškodenej osobe, bola aj svedkyňa - jej dcéra Q. W. C. Q., ktorej výpoveď je v plnej zhode a v súlade s tvrdeniami poškodenej. Rovnako nepriama svedkyňa S. G. vo svojich výpovediach výslovne potvrdila, že ju v kritickom čase poškodená kontaktovala, domáhala sa privolania polície, pričom na ňu pôsobila vystrašená, bola bleďá, evidentne mala strach, bolo na nej vidieť, že sa bojí. Pri tejto stabilizácii skutkových zistení v prípravnom konaní rozhodnutie o tom, či sa skutok tak, ako uvádzala poškodená N. Q. C. Q., skutočne stal alebo nie, ako uvádzal žalobca, prináležal výhradne súdu, a nie prokurátorovi. Samosudca Okresného súdu Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.10.2014 po vykonanom dokazovaní vyhlásil rozsudok sp.zn. 1T/104/2013, ktorým obžalovaných B. Č. - J. a žalobcu podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona oslobodil, nakoľko na základe vykonaného dokazovania ustálil, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Prokurátor následne podal odvolanie proti rozsudku v neprospech obžalovaného. Odvolanie prokurátora Krajský súd v Trenčíne uznesením sp.zn. 2To/8/2015-518 zo dňa 16.06.2015 zamietol v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné. Konajúci prokurátor postupoval a rozhodoval v trestnom konaní v súlade s Trestným zákonom a Trestným poriadkom. Ak vznikne pochybnosť, či sa skutok stal, napr. vo veci existujú dôkazy, z ktorých niektoré svedčia o spáchaní skutku obvineným a iné toto podozrenie vyvracajú, táto pochybnosť sa nedá odstrániť ani vykonaním ďalších dôkazov, prokurátor nemôže zastaviť trestné stíhanie, ale je povinný podať obžalobu. Len súd po vykonaní dokazovania je oprávnený pri svojom rozhodovaní uplatniť zásadu in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného. Žalobca síce bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 1T/104/2013 úspešný, keďže v konečnom dôsledku bol právoplatne spod obžaloby oslobodený, teda zo skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, ale žiadne z vydaných rozhodnutí v rámci uvedeného trestného konania nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom. Extenzívny výkladom zákona č. 514/2003 Z.z. bol síce judikatúrou prijatý záver, že z pohľadu nároku na náhradu škody má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť aj zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby, tak ako to bolo aj v tomto konaní, avšak uvedený záver nemôže byť prijatý absolútne bezvýhradne. Za nezákonné nemôže byť automaticky považované každé začatie trestného stíhania, resp. každé vznesenie obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obvineného, resp. obžalovaného bez posúdenia zohľadnenie osobitostí prípadu. V predmetnej trestnej veci v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia orgánmi činnými v trestnom konaní voči žalobcovi, ako aj v čase podania obžaloby boli splnené všetky zákonné predpoklady. Okresný súd Trenčín podanú obžalobu prijala vydal vo veci trestný rozkaz. V predmetnej veci až v priebehu hlavného pojednávania svedok preukazujúci spáchanie skutku zmenil svoju výpoveď oproti výpovedi z prípravného konania, tým zmenil existujúci stav v čase podanej obžaloby. Skutočnosť, že žalobca bol spod obžaloby právoplatne oslobodený ešte neznamená automaticky, že celé konanie, ktoré mu predchádzalo, bolo nezákonné. Práve naopak, súd sa po oboznámení s trestným spisom domnieval, že konanie je dôvodné, vrátane začatia trestného stíhania, vznesenia obvinenia a podania obžaloby. Nasvedčuje tomu prijatie obžaloby súdom a priebeh trestného konania. Bolo v právomoci súdu, ako vyhodnotil procesnú situáciu, najmä v dôsledku dvoch protichodných výpovedí svedkov. Súd napokon vyhodnotil existujúci stav v prospech žalobcu, a v danom prípade teda nemožno hovoriť o svojvôli orgánov činných v trestnom konaní, keď obžalobu podali a začatie trestného stíhania bolo dôvodné na základe zisteného skutkového stavu v prípravnom konaní. Poukázal na obsah nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. ÚS 163/2003 zo dňa 13.11.2013, podľa ktorého vydanie uznesenia o vznesení obvinenia nemožno bez

ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť spáchania určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Poukázal aj na rozhodnutie ESLP vo veci Lavrechov proti Českej republike (sťažnosť č. 57404/08) zo dňa 20.06.2013, ktorý vo svojom rozhodnutí konštatuje, že zlučiteľnosť zásahu pri vedení trestného konania voči určitej osobe vyžaduje, aby bol zásah zákonný, vo všeobecnom záujme a bol primeraný. V prejednávanej veci uznesením o začatí trestného stíhania a uznesením o vznesení obvinenia vydanými orgánmi činnými v trestnom konaní voči žalobcovi boli splnené všetky zákonné predpoklady, z ktorého dôvodu neboli príslušnou prokuratúrou zrušené v konaní o sťažnosti. V tom čase existovala na základe vykonaného dokazovania v trestnom konaní pravdepodobnosť spáchania tam definovaného skutku žalobcom, ktorý sa však až v priebehu uvedeného trestného konania pred súdom napokon nepotvrdil. Vydanými uzneseniami zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v Trestnom poriadku, v zmysle ktorého pre vznesenie obvinenia žalobcu postačuje, že zistené okolnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou. Preukazovanie viny obžalovaného je už vecou dokazovania pred súdom. Mal zato, že v prípravnom konaní ako aj počas celého vedenia trestného konania pred súdom boli splnené zákonné podmienky pre začatie a pre vedenie trestného konania vo vzťahu k žalobcovi. Žalobca bol oslobodený spod obžaloby iba v dôsledku uplatnenej zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného, a preto namietané uznesenia o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné rozhodnutie bez posúdenia a zohľadnenia osobitosti konkrétnej veci. Mal zato, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej v zmysle zákona 514/2003 Z.z. sa vyžaduje kumulatívne splnenie predpokladov, a to nesprávny úradný postup štátneho orgánu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prejednanom prípade chýba prvý zo zákonných predpokladov úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, a to nesprávny úradný postup zo strany žalovaného. Poukázal na to, že žalobca si uplatnil trovy konania, ktoré neboli v trestnom konaní účelne vynaložené, a to úkony vykonané JUDr. Košarom ako úkon príprava a prevzatie zo dňa 09.06.2014, návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 03.09.2014, žiadosť o poskytnutie zvukového záznamu zo dňa 03.09.2014, predloženie dôkazov obhajoby zo dňa 04.09.2014, vyjadrenie k dôkazom zo dňa 22.09.2014, oznámenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti navrhutej osoby zo dňa 08.08.2015. Predmetné úkony neboli vynaložené účelne na uplatňovanie práva žalobcu a treba ich považovať za úkony smerujúce iba k umelému, špekulatívnemu a účelovému navyšovaniu trov konania nového právneho zástupcu. Ohľadom úkonu príprava a prevzatie zo dňa 09.06.2014 uviedol, že sa nejedná o účelne vynaložené trovy konania vzhľadom k tomu, že účastník bez vážneho dôvodu vymenil advokáta. Nemožno preto od žalovaného spravodlivo žiadať, aby žalobcovi nahradil duplicitné trovy konania. Úkony návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 03.09.2014, predloženie dôkazov obhajoby zo dňa 04.09.2014 a vyjadrenia obhajoby dôkazom zo dňa 22.09.2014 sú úkonmi, ktoré bolo možné vykonať v priebehu hlavného pojednávania dňa 03.09.2014, ktorého sa žalobca a jeho zástupca zúčastnili, mohli na ňom vystupovať a aktívne predkladať svoje návrhy, a nie až dodatočne. Ohľadom vyjadrenia obhajoby k dôkazom zo dňa 22.09.2014 uviedol, že sa jedná iba o zhrnutie celého priebehu trestného konania, vykonaných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise, prepisu výsluchov svedkov a záverov, ktoré boli prezentované v priebehu trestného konania a slúžia ako záverečná reč. Ohľadom úkonu žiadosť o poskytnutie zvukového záznamu uviedol, že zástupca žalobcu sa zúčastnil na pojednávaní dňa 03.09.2014 osobne a týmto mohol ho vykonať. Ohľadom úkonu oznámenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti navrhutej osoby zo dňa 08.08.2015 uviedol, že to nie je úkon právnej služby a ani účelne vynaložené trovy. Mal za to, že v konaní nebola splnená základná podmienka - existencia nesprávneho úradného postupu a existencia nezákonného rozhodnutia zo strany žalovaného a žalobca nepreukázal ani existenciu jeho majetkovej ujmy a nadväzne na to príčinnej súvislosti medzi uplatnenou škodou a nesprávnym úradným postupom. Žalobca tak neuniesol dôkazné bremeno. Žiadal, preto aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

4. Žalobca v podaní zo dňa 18.09.2017 uviedol, že tvrdenia žalovaného považuje za irelevantné. Tvrdenie žalovaného o tom, že až na hlavnom pojednávaní svedok preukazujúci spáchanie skutku zmenil svoju výpoveď oproti výpovedi z prípravného konania, čím zmenil existujúci stav v čase podania obžaloby, nemá oporu v obsahu trestného spisu a nezakladá sa na pravde. Ohľadom tvrdenia, že úkony právnej služby nie sú účelne vynaložené na uplatňovanie práva žalobcov a slúžia k umelému špekulatívnemu a účelovému navyšovaniu trov konania uviedol, že ho považuje za nedôvodné, úkony považoval za vykonané účelne, hospodárne a v záujme ochrany práv žalobcu.

5. Žalobca na pojednávaní dňa 06.02.2018 uviedol, že má previerku z NBÚ a po skončení trestného konania bolo potrebné zaslať doklady NBÚ, čo riešila za advokátsku kanceláriu I.. N.. Príjmový pokladničný doklad na sumu 1.500,- € bol vystavený za zálohu a bolo mu dané vyúčtovanie od Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., ktoré je v spise. Potom už žiadnu sumu nedoplácal. Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. mu vystavila faktúru. Pri sčítaní trov I.. P. v čestnom prehlásení mala byť správna suma 622,99 €, a jedná sa o chybu v písaní, keď nesprávne uviedol sumu 793,04 €. Po sčítaní sumy 622,99 € trov Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. je výsledná suma 2.211,91 €. Vedením trestného konania mu bola spôsobená škoda, pričom si uplatňuje len minimálnu škodu v sume, ktorú zaplatil za advokátov. Vedením trestného stíhania ho štát trápil 5 rokov, keď som bol obvinený, obmedzovalo ho to v mojom živote, keď mu trikrát mi zamietli žiadosť o víza do USA a nemohol tam vycestovať. O škode sa dozvedel dňom právoplatnosti jeho oslobodenia spod obžaloby, a preto je nárok na náhradu škody za trovy, ktoré zaplatil I.. P., uplatnený v lehote.

6. Zástupkyňa žalovaného s poukazom na potvrdenie o transakcii I.. P. ohľadom uplatňovania nároku náhradu škody vznesla námietku premlčania, nakoľko uvedená transakcia bola realizovaná v roku 2011 a žaloba je z roku 2017. Zároveň namietala, že žalobcom predložené doklady sú len vo fotokópii a nepreukazujú skutočnosť, že by tieto trovy konania boli riadne vyúčtované, naozaj zaplatené a že by sa mali týkať obhajoby žalobcu v predmetnej trestnej veci. ohľadom uplatnených úkonov namietala úkon I.. P. - upozornenie zo dňa 17.08.2012 s tým, že mala za to, že nie je dôvod, aby žalovaný znášal náhradu trov konania za úkon, ktorý nebol žalovaným zavinený. Namietala tiež úkon - vyjadrenie k obžalobe zo dňa 22.08.2014, nakoľko sa v spise nenachádza. Ohľadom premlčania poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/568/2013 z ktorého vyplýva, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel o výške trov obhajoby. Poukázala na rozhodnutia Okresného súdu Svidník sp.zn. 6C/19/2017 a Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 5C/187/2015, ohľadom preukázania uplatneného nároku.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s podanou žalobou, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 26.08.2016, vyjadrením žalovaného k žiadosti zo dňa 05.10.2016, svedectvom o osobe zo dňa 31.08.2014, čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 21.04.2017, vyjadrením žalovaného zo dňa 16.06.2017, vyjadrením žalobcu zo dňa 18.09.2017, potvrdením Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., čestnými prehláseniami žalobcu, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 02.12.2014, osvedčením o registrácii pre DPH zo dňa 06.12.2007, potvrdením o transakcii zo dňa 22.06.2011, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/104/2013 a to: uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 19.05.2011, uznesením o zamietnutí sťažnosti zo dňa 22.07.2011, sťažnosťou zo dňa 30.05.2011, zápisnicami o výsluchu obvinených a svedkov zo dňa 19.09.2011 a 27.06.2012, upozornením na porušenie práv obhajoby zo dňa 17.08.2012, plnomocenstvom zo dňa 01.06.2011, obžalobou zo dňa 21.08.2013, trestným rozkazom zo dňa 04.11.2013, odporom zo dňa 24.01.2014, plnomocenstvom zo dňa 09.06.2014, zápisnicou z hlavného pojednávania zo dňa 03.09.2014, vyjadrením žalobcu k obžalobe zo dňa 02.09.2014, predložením dôkazov zo dňa 02.09.2014, návrhom na doplnenie dokazovania zo dňa 03.09.2014, predložením dôkazov zo dňa 04.09.2014, žiadosťou o vyhotovenie kópie CD z hlavného pojednávania zo dňa 03.09.2014, vyjadrením obhajoby k dôkazom zo dňa 22.09.2014, vyjadrením k odvolaniu zo dňa 18.11.2014, zápisnicami o verejnom zasadnutí zo dňa 28.01.2015 a dňa 16.06.2015 a zistil tento skutkový stav:

8. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru, odbor kriminálnej polície Trenčín Č.: M.-XXX/X-M.-P.-XXXX zo dňa 19.05.2011 bolo žalobcovi a B. J. vznesené obvinenie za zločiny vydierania spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 189 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 09.09.2009 v čase o cca. 16:00 h v meste P., A.. X. Č.. XX v areáli bývalej T., prišli na tretie poschodie do priestorov prenajatých spoločnosťou Q. V. C. D..O..M., kde sa stretli s bývalou konateľkou spoločnosti I. Q. D..O..M., N. Q. C. Q., L.. XX.XX.XXXX, J. D. F., A.. I. D. X, L., kedy B. J. od konateľky žiadala uhradenie dlžnej čiapky za vykonané služby pre spoločnosť I. Q. s.r.o., vo výške 20.000,- €, následne čoho sa dostali do slovného konfliktu z dôvodu, že konateľka uviedla, že spoločnosť je v konkurze a že nemá peniaze na vyplatenie vzniknutých pohľadávok načo začala obvinená na poškodenú kričať, že to musí zaplatiť, kde sa do rozhovoru zapojil aj žalobca, ktorý poškodenej povedal, že aby zaplatila dlžných 20.000,- €, nakoľko im je dlžná a že tie peniaze potrebuje on a nie pani J., pričom poškodenej povedal,

že pokiaľ mu nezaplatí, tak bude horúco v prípade, ak nezaplatí tak sa vráti s kamarátmi a bude mať veľké problémy, čo jej viackrát zopakoval a po viacnásobnom oznámení poškodenej, že peniaze im nedá lebo spoločnosť je v konkurze, obvinený si natiahol na ruky rukavice, načo obvinená opustila kanceláriu a udrel poškodenú rukou trikrát do oblasti hlavy v dôsledku čoho padla na zem, kde ju približne dvakrát kopol do oblasti rebier a potom ju chytil za hlavu a začal jej s ňou točiť z prava do ľava, v dôsledku tohto napadnutia po príchode do miesta trvalého pobytu vyhľadala lekárske ošetrenie.

9. Podaním zo dňa 30.05.2011 podal žalobca sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 19.05.2011 s tým, že sťažnosť odôvodní osobitným podaním po porade s obhajcom, ktorého si zvolí.

10. Uznesením Krajskej prokuratúry v Trenčíne č.k. 1KPt 748/2011-15 zo dňa 22.07.2011 bola sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako neodôvodná. V odôvodnení uznesenia bolo uvedené, že obvinení v podanej sťažnosti namietali nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, rozpor vo výpovedi poškodenej a jej dcéry s výpoveďami obvinených s poukazom nato, že poškodená si nechala vystaviť lekárske potvrdenie od domáceho lekára v Nemecku pričom na ceste do Nemecka mala dopravnú kolíziu. Poškodená obvinených obvinila z toho, že jej prerezali pneumatiky, z krádeže mobilu, ktorý sa však následne našiel a poukázali na to, že poškodená bola konateľkou spoločnosti s obrovskými dlhmi, ktorých sa zbavila tak, že firmu dala do konkurzu.

11. Plnomocenstvom zo dňa 01.06.2011 splnomocnil žalobca I. I. P. na obhajobu v trestnej veci vedenej na OR PZ Trenčín pod Č.: M.-XXX/X-M.-P.-XXXX. Zo zápisnice o výsluchu obvineného žalobcu zo dňa 19.09.2011 vyplýva, že trval od 09:00 hod. do 10:00 hod. a bol vykonaný na útvare PZ v Trenčíne za prítomnosti vyšetrovateľa L. C. C. Š., žalobcu a I. I. P.. Zo zápisnice o výsluchu obvinenej B. J. zo dňa 19.09.2011 vyplýva, že trval od 10:20 hod. do 11:00 hod. a bol vykonaný na útvare PZ v Trenčíne za prítomnosti vyšetrovateľa npor. C. C. Š., B. J. a I. I. P.. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne N. S. zo dňa 27.06.2012 vyplýva, že trval od 09:00 hod. do 10:00 hod. a bol vykonaný v Trenčíne za prítomnosti vyšetrovateľa npor. C. C. Š., C. I. T., N. S., I. I. P., I. D. J. S. B. J.. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne S. G. zo dňa 27.06.2012 vyplýva, že trval od 10:30 hod. do 11:30 hod. a bol vykonaný v budove Odboru kriminálnej polície OR PZ Trenčín za prítomnosti vyšetrovateľa npor. C. C. Š.W., C. I. T., S. G., I. I. P., I. D. J.. Podaním zo dňa 17.08.2012 žalobca v zastúpení I. I. P. upozornil OR PZ Trenčín, že o úkonoch dožiadaného súdu v Nemecku nebol upovedomený advokát žalobcu a namietal ich použitie v Trestnom konaní.

12. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 21.08.2013 pod sp.zn. 2Pv 1018/09-87 obžalobu na B. Č. - J. a žalobcu za zločiny vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona pre skutok, že dňa 09.09.2009 v čase okolo 16:00 hod. v meste P., A. X. Č. XX v kancelárskych priestoroch areálu bývalej T., ktoré sa nachádzajú na 3. poschodí a ktoré boli prenajaté firmou Q. V. C. s.r.o., spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode osobne kontaktovali bývalú konateľku spoločnosti I. Q. D. O. M., N. Q. C. Q., od ktorej obvinená B. J. žiadala úhradu dlžnej čiastky za vykonané služby pre spoločnosť I. Q. D. O. M., vo výške 20.000,- € a po jej odmietnutí tejto požiadavky obvinená S. Č. začala na ňu kričať, že musí zaplatiť, k čomu sa pripojil žalobca, ktorý po opakovaných výzvach, aby zaplatila, sa jej začal vyhrážať, že sa vráti so svojimi priateľmi na zdôraznenie čoho, keď poškodená zotrvala na svojom odmietavom postoji k vyplateniu nimi požadovanej sumy, si natiahol rukavice a opakovane ju začal biť päšťou do hlavy, ktorú chytil a skrútil doľava a doprava, v dôsledku čoho došlo k jej pádu na zem, kde ju niekoľkokrát kopol do boku, pričom obvinená B. J. počas tohto jeho útoku kontrolovala priestor pred cudzími osobami.

13. Okresný súd Trenčín vydal vo veci trestný rozkaz č.k. 1T/104/2013-261, proti ktorému podal žalobca dňa 24.01.2014 odpor. Plnomocenstvom zo dňa 09.06.2014 splnomocnil žalobca Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. na obhajobu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 1T/104/2013. Žalobca podaním zo dňa 20.06.2014 odvolal plnomocenstvo udelené I. I. P. bez uvedenia dôvodu. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.09.2014 v čase od 08:30 hod. do 15:00 hod. bol prítomný žalobca aj jeho advokát, ktorý si na pojednávaní vopred nevyžiadal kópiu zápisnice ani kópiu záznamu z hlavného pojednávania na CD nosiči napriek upozorneniu samosudcu o zaznamenávaní výpovedí prítomných za použitia technických prostriedkov, ktorý na pojednávaní predložil listinné dôkazy v počte 7 listov a vyjadrenie k obžalobe a ktorý pred odročením pojednávania nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Podaním zo dňa 03.09.2014 označil žalobca svoje návrhy na doplnenie dokazovania. Podaním zo dňa 04.09.2014 predložil žalobca dôkazy (výpisy z lustrácie súdnych konaní

zo dňa 28.07.2014, internetové výpisy zo stránky foaf.sk a firemny-register.sk, e-mailovú komunikáciu za obdobie od 09.07.2009 do 02.09.2014). Podaním zo dňa 03.09.2014 žalobca požiadala o vyhotovenie kópie zvukového záznamu z hlavného pojednávania zo dňa 03.09.2014. Podaním zo dňa 22.09.2014 sa žalobca písomne vyjadril k dôkazom.

14. Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 1T/104/2013-420 zo dňa 08.10.2014 obžalovaných B. Č. - J. a žalobcu podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby okresnej prokuratúry Trenčín sp.zn. 2Pv 1018/09 v pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý súd obžalovaný stíhaný. Proti rozsudku podal prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie v neprospech v oboch obžalovaných. K podanému odvolaniu sa žalobca vyjadril písomne podaním zo dňa 18.11.2014. Krajský súd v Trenčíne nariadil vo veci verejné zasadnutie na deň 28.04.2015, ktorého sa zúčastnil zástupca žalobcu a ktoré bolo odročené v bez prejednávania veci. Krajský súd v Trenčíne nariadil vo veci verejné zasadnutie na deň 16.06.2015, ktorého sa zúčastnil zástupca žalobcu na ktorom súd rozhodol o zamietnutí odvolania prokurátora okresnej prokuratúry. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/8/2015-518 zo dňa 16.06.2015, právoplatným dňa 16.06.2015, bolo podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry zamietnuté.

15. Žalobca podal dňa 26.08.2016 žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody spočívajúcej v majetkovej ujme v sume 2.211,91 € titulom zaplatenej odmeny a nákladov obhajoby v trestnej veci vedenej proti nemu na základe uznesenia o vznesení obvinenia a v nemajetkovej ujme v sume 10.000,- €. Žalovaný žiadosť žalobcu prejednal a žalobcovi oznámil listom zo dňa 05.10.2016, že žiadosť nepovažuje za dôvodnú, a teda jeho nárok na náhradu škody neuspokojí.

16. Z potvrdenia o úhrade odmeny za zastupovanie klienta v trestnom konaní vyplýva, že zástupca žalobcu potvrdil, že mu klient uhradil odmenu za úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 09.06.2014, vyjadrenie obhajoby k obžalobe zo dňa 22.08.2014, návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 03.09.2014, žiadosť obhajcu poskytnutie zvukových záznamov zo dňa 03.09.2014, účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 03.09.2014, predloženie dôkazov obhajoby zo dňa 04.09.2014, vyjadrenia obhajoby k dôkazom zo dňa 22.09.2014, vyjadrenia obhajoby k odôvodneniu odvolania zo dňa 18.11.2014, účasť na verejnom zasadnutí zo dňa 28.04.2015, účasť na verejnom zasadnutí zo dňa 16.06.2015, oznámenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti navrhovanej osoby zo dňa 08.08.2015) minimálne v sume 1.060,73 €.

17. Z čestného prehlásenia žalobcu vyplýva, že advokátovi Advokátska firma P. S. A.Á., E..M..D.. uhradil odmenu za zastupovanie v trestnom konaní za úkony (príprava a prevzatie právneho zastúpenia, odôvodnenie sťažnosti obvinených, účasť na výsluchu svedka I. Č. dňa 19.09.2011, účasť na výsluchu svedka Lenka Bartošová dňa 19.09.2011, účasť na výsluchu svedka N. S. dňa 27.06.2012, účasť na výsluchu svedka S. G. dňa 27.06.2012, písomné podanie - upozornenie obvinený na porušenie práv obhajoby dňa 17.08.2012, odpor proti trestnému rozkazu dňa 24.01.2014) a to v sume minimálne 793,06 €.

18. Z čestného prehlásenia žalobcu vyplýva, že advokátovi Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. uhradil odmenu za zastupovanie v trestnom konaní za úkony (príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 09.06.2014, vyjadrenie obhajoby k obžalobe zo dňa 22.08.2014, návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 03.09.2014, žiadosť obhajcu poskytnutie zvukových záznamov zo dňa 03.09.2014, účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 03.09.2014, predloženie dôkazov obhajoby zo dňa 04.09.2014, vyjadrenia obhajoby k dôkazom zo dňa 22.09.2014, vyjadrenia obhajoby k odôvodneniu odvolania zo dňa 18.11.2014, účasť na verejnom zasadnutí zo dňa 28.04.2015, účasť na verejnom zasadnutí zo dňa 16.06.2015, oznámenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti navrhovanej osoby zo dňa 08.08.2015) a to v sume minimálne 1418,86 €.

19. Z fotokópie príjmového pokladničného dokladu zo dňa 02.12.2014 Vyplýva, že žalobca uhradil advokátovi Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. preddavok na právne služby v sume 1.500,- €.

20. Z potvrdenia o transakcii vyplýva, že W.. B. Č. odoslala dňa 22.06.2011 na účet IBAN: SK35 1100 0000 0026 2280 0431 s informáciou pre príjemcu P. sumu 1.000,- €.

21. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.
22. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.
23. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.
24. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, kedy nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovaného k čiastočnému späťvzatiu žaloby, súd konanie podľa citovaných zákonných ustanovení v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,25 % zo sumy 2.211,91 € od 10.10.2016 do zaplatenia zastavil. Predmetom konania zostala po čiastočnom späťvzatií žaloby žaloba o zaplatenie 2.211,91 € s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.211,91 € od 10.10.2016 do zaplatenia.
25. Po právnej stránke súd posúdil spor v súlade s právnou úpravou účinnou v deň vydania uznesenia o vznesení obvinenia, t.j. dňa 19.05.2011.
26. Podľa článku 1 ods. 1 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.
27. Podľa čl. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
28. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.
29. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.
30. Podľa článku 50 ods. 3 Ústavy SR obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.
31. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom od 01.01.2013 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.
32. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.
33. Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.
34. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

35. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

36. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

37. Podľa § 18 ods. 1, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

38. Podľa § 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

39. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu.

42. Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2013 Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (ďalej len "výpočtový základ").

43. Podľa § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.07.2013 výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

44. Podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,

c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

45. Podľa § 14 ods. 3 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

46. Podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci.

47. Podľa § 15 písm. a), b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. advokát má popri nároku na odmenu aj nárok
a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
b) na náhradu za stratu času (§ 17).

48. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

49. Podľa § 18 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Advokát upozorní klienta pri rokovaní o zmluvnej odmene na to, že pri určení trov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej osobe alebo právnickej osobe, sa odmena advokáta určí podľa ustanovení tejto vyhlášky o tarifnej odmene.

50. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

51. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, ak sú splnené podmienky zodpovednosti podľa tohto zákona. Vznik zodpovednosti štátu predpokladá: a/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, b/ existenciu škody, c/ príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a existenciou škody. Predpokladom zodpovednosti štátu je príčinná súvislosť medzi ujmom poškodeného, ako i následkom a rozhodnutím, ktoré bolo zrušené pre nezákonnosť, nie medzi ujmom a skutočnosťou, ktorá bola dôvodom zrušenia rozhodnutia. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon nepozná ani žiadny liberálny dôvod, na základe ktorého by bolo možné tejto zodpovednosti sa zbaviť.

52. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je okolnosť, že toto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť. Aj v tomto prípade však treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nezákonným zásahom štátu bola odčinená.

53. V danej veci uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Trenčín, Odbor kriminálnej polície Trenčín Č.: M.-XXXX/X-M.-P.-XXXX zo dňa 19.05.2011 bolo vznesené obvinenie proti B. J. a žalobcovi zo zločinu vydierania spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona k § 198 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1KPT 748/2011-15 zo dňa 22.07.2011 zamietnutá ako nedôvodná. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín následne podal dňa 21.08.2013 na B. Č. - J. a žalobcu pod sp. zn. 2Pv 1018/09-87 obžalobu pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 1T/104/2013-420 zo dňa 08.10.2014 podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaných spod obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa

§ 20 Trestného zákona oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací prejednal odvolanie prokurátora proti tomuto rozsudku a uznesením č.k. 2To/8/2015-518 zo dňa 16.06.2015 rozhodol, že odvolanie Okresného prokurátora v Trenčíne ako nedôvodné zamietol.

54. Žalobca si v danej veci uplatnil žalovaný nárok u žalovaného, keď si podal dňa 26.08.2016 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spočívajúcej v majetkovej ujme v sume 2.211,91 € titulom zaplatenej odmeny a nákladov obhajoby v trestnej veci vedenej proti nemu na základe uznesenia o vznesení obvinenia a v nemajetkovej ujme v sume 10.000,- €. Žalovaný žiadosť žalobcu prejednal a žalobcovi oznámil listom zo dňa 05.10.2016, že žiadosť nepovažuje za dôvodnú, a teda jeho nárok na náhradu škody neuspokojí. Žalobca sa preto nároku na náhradu škody domáhal žalobou podanou na tunajšom súde dňa 31.01.2017.

55. Zákon č. 514/2003 Z.z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. V tomto smere súd vychádzal z ustálenej judikatúry vyšších súdov, zaoberajúcej sa otázkou zodpovednosti za škodu v prípade oslobodenia spod obžaloby. Rozhodovanie súdov sa ustálilo medziiným na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol oslobodený spod žaloby, má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (viď rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1CZ/6/1990, publikovaný ako Rc/35/1991, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 53/ 1993 zo dňa 08.06.1993, aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované pod číslom R 35/1991). Na podstate týchto právnych záverov, ku ktorým sa dospelo vo vzťahu k prípadom škôd vzniknutých za účinnosti predchádzajúceho zákona č. 58/1969 Zb., zotráva súdna prax aj naďalej, aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z.z.. Judikatúra totiž jednoznačne dospela k záveru, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.03.2011 ustálil, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Uvedený právny názor kontinuálne nadväzuje na predchádzajúcu súdnu prax, keď napríklad v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/15/2009 zo dňa 18.08.2010 bolo zaujaté stanovisko, že za ústavne konformný treba považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

56. Žalovaný poukazoval na stanovisko vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 163/2013 <<http://merit.slv.cz/II.US163/2013>>-50, v ktorom bolo okrem iného vyslovené, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z toho dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Do istej miery sa rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 163/2013 <<http://merit.slv.cz/II.US163/2013>>-50 zo dňa 13.11.2013 môže javiť ako zásadne revidujúce vyššie citovanú dlhodobú konzistentnú judikatúru Najvyššieho súdu SR. Ak by tomu tak bolo, nepochybne by sa muselo bližšie vyrovnáť s doposiaľ vyššie citovanou konzistentnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, nevynímajúc aj iné rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 25/2011 <<http://merit.slv.cz/II.US25/2011>>-33 zo dňa 24.03.2011, ktoré v plnej miere reflektuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR reprezentovanú v citovanom uznesení sp.zn. 4 MCdo/15/2009. V tomto náleze Ústavný súd uviedol, že zastáva názor, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, nielen zastavenie trestného

stíhania, ak k nemu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenie obvinenia pre nezákonnosť, ale rovnaké dôsledky má aj rozhodnutie o postúpení veci do priestupkového konania, ak k nemu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. V citovanom Náleze č. k. II. ÚS 163/2013 <<http://merit.slv.cz/II.US163/2013>>-50 napokon Ústavný súd SR udáva, že dotknutá judikatúra Najvyššieho súdu SR neprešla testom ústavnosti, avšak takýto test Ústavný súd SR zjavne ani v tomto rozhodnutí nevykonával. Z týchto dôvodov vyslovenú právnu úvahu v predmetnom náleze nemožno chápať absolutizujúco a je ju nutné vykladať hlavne v kontexte s individuálnymi okolnosťami konkrétnej veci. Napokon Najvyšší súd SR v rozsahu svojej pôsobnosti podľa článku 142 ods. 1 Ústavy SR zverejnil v roku 2014 Uznesenie sp. zn. 4 MCdo/15/2009 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a v rozhodnutí súdov SR č. 2/2014 pod publikačným číslom 37, ktoré rozhodnutie z hľadiska jeho právneho významu je nutné považovať za rozhodnutie zásadného významu.

57. V danom prípade žalobcovi vznikla skutočná škoda tým, že zaplatil svojim právnym zástupcom, ktorí ho zastupovali počas celého trestného konania, trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 2.500,- €, ktorá skutočnosť vyplýva z predloženého príjmového pokladničného dokladu zo dňa 02.12.2014 a potvrdenia o transakcii zo dňa 22.06.2011, pričom podanou žalobou si uplatňoval sumu 2.211,91 € s príslušenstvom. Námietku zástupcu žalovaného, že žalobca vznik uplatňovanej škody v časti trov právneho zastúpenia obhajcom Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. odvodzoval od predloženej fotokópie príjmového pokladničného dokladu zo dňa 02.12.2014, považoval súd za nedôvodnú. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) v žiadnom zo svojich ustanovení neukladá stranám konania predkladať iba originály listín a pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny alebo jej odpis alebo fotokópiu. Súd nemal pochybnosti o pravosti predloženej fotokópie príjmového pokladničného dokladu a žalovaný nespochybnil pravosť fotokópie tejto listiny. Z príjmového pokladničného dokladu je zrejmé, že tento bol vystavený dňa 02.12.2014 obhajcom žalobcu na sumu 1.500,- € ako preddavok na právne služby. Vzhľadom k tomu, že žalobca udelil obhajcovi splnomocnenie dňa 09.06.2014 a trestné konanie skončilo uznesením Krajského súdu v Trenčíne dňa 16.06.2015, vzhľadom na vyjadrenie žalobcu vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 06.02.2018 o tom, že uvedenému obhajcovi platil iba sumu 1.500,- €, ktorá prevažne zodpovedá vyčísleným trovám obhajoby za uplatňované úkony mal súd za to, že žalobca v priebehu vedeného trestného konania pred Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 1T/104/2013 vyplatil dňa 02.12.2014 zvolenému obhajcovi odmenu v sume 1.500,- € za už vykonané úkony ako aj úkony, ktoré mal jeho obhajca v trestnom konaní ešte len vykonať. K tomuto záveru dospel súd vzhľadom na zodpovedajúcu výšku vyčíslených trov obhajoby a vyplatenú výšku preddavku a vzhľadom na časovú súvislosť, pričom skutočnosť, že na uvedenom príjmovom pokladničnom doklade nie je uvedené označenie konania, ku ktorému sa preddavok na právne služby má vzťahovať, bez akéhokoľvek dôkazu spochybňoval iba svojím tvrdením zástupca žalovaného. Čo do príčinnej súvislosti medzi nezákonnými rozhodnutiami a škodou je potrebné uviesť, že žalobca využil svoje ústavné právo na kvalifikovanú obhajobu, nakoľko sám nemá právnické vzdelanie. Podľa názoru súdu je nespochybniteľná nevyhnutnosť takéhoto postupu v súvislosti s tak závažnou a pre laika zložitou skutočnosťou, ako je vznesenie obvinenia a začatie trestného stíhania a je irelevantné, či ide o prípady nutnej obhajoby, alebo zvoleného advokáta. To znamená, že práve vznesenie obvinenia a následné pokračovanie v trestnom konaní po podaní obžaloby súdom, boli výlučnou príčinou vzniku trov spätých s obhajobou a príčinná súvislosť je tým nepochybná. Niektoré uskutočnené úkony obhajoby súd považoval za účelné aj v zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci; podmienené úkonmi orgánov činných v trestnom konaní, bez ktorých by tieto trovy neboli vznikli. Niektoré z uplatnených úkonov súd vyhodnotil ako neúčelné napriek konštatovaniu, že žalobca má nárok na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby v trestnom konaní (viď Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 481/2015 zo 6. októbra 2015).

58. Zástupca žalovaného vzniesol vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody titulom trov právneho zastúpenia vyplatených I. I. P. námietku premlčania s poukazom nato, že manželka žalobcu vyplatila trovy právneho zastúpenia I. I. P. vo výške 1.000,- € dňa 22.06.2011. Žalovaný poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/568/2013 zo dňa 19.01.2017. Ohľadom uvedeného rozhodnutia súd uvádza, že týmto rozhodnutím súd nie je viazaný, jedná sa o ojedinelé súdne rozhodnutie, ktoré nevychádza z ustálenej súdnej praxe. Zistenie skutočnosti, či sa jednalo o rozhodnutie, ktoré je nezákonné, si nemôže žalobca ustáliť v deň doručenia tohto rozhodnutia ale až v deň oznámenia rozhodnutia, ktorým sa toto rozhodnutie považuje za nezákonné. Ako súd

uviedol v 55. odseku odôvodnenia tohto rozsudku, z ustálenej judikatúry vyplýva záver, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa viaže na samotný výsledok trestného stíhania. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v tomto prípade pre plynutie subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je rozhodujúci deň oznámenia konečného rozhodnutia súdu v trestnej veci, a to uznesenia Krajského súd v Trenčíne dňa 16.06.2015, ktorým bolo odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry proti oslobodzujúcemu rozsudku zamietnuté. V tento deň sa žalobca dozvedel o škode. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol právoplatne oslobodený spod obžaloby dňom 16.06.2015 a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zaslal žalovanému dňa 26.08.2016 ku ktorej sa žalovaný vyjadril listom zo dňa 05.10.2016, a žaloba bola súdu doručená dňa 31.01.2017, mal súd zato, že žalobca podal žalobu pred uplynutím subjektívnej premlčacej doby stanovenej v § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže začala plynúť dňom nasledujúcim po dni 16.06.2015, t.j. dňom 17.06.2015, táto doby v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. neplynula v dňoch od 26.08.2016 do 05.10.2016 a posledným dňom trojročnej subjektívnej premlčacej doby bol deň 27.07.2018, a teda žaloba doručená súdu dňa 31.01.2017 je podaná v priebehu plynutia subjektívnej premlčacej doby.

59. Advokát je povinný s poukazom na § 18 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. upozorniť klienta pri dojednaní odmeny, že pri určení trov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej osobe, sa odmena určuje podľa ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene. Medzi klientom a advokátom dojednaná odmena nebude základom na vyčíslenie náhrady trov konania na odmene advokáta a posúdenie preukázateľnosti a účelnosti vynaloženia týchto trov patrí do rozhodovacej právomoci súdu. Súd posúdil uplatnené trovy právneho zastúpenia a zistil, že časť z nich bola uplatnená v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška") v znení účinnom ku dňu vykonania toho - ktorého úkonu. Podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhlášky pri obhajobe v trestnom konaní je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu, čo s poukazom na § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2013 predstavuje za rok 2011 sumu 92,63 €, za rok 2012 sumu 95,37 €, s poukazom na § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.07.2013 za rok 2014 sumu 90,17 €, za rok 2015 sumu 92,63 €.

60. Žalobca si v súlade s vyhláškou uplatnil za rok 2011 odmenu advokáta za 3 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia dňa 01.06.2011 (§14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.); sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky) a účasť na výsluchu obvinených dňa 19.09.2011 (§ 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky), ktorý si nesprávne uplatňoval ako dva úkony právnej služby. Ohľadom úkonu sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia súd uvádza, že hoci sa v pripojenom trestnom spise nenachádza vyhotovenie odôvodnenia sťažnosti podanej žalobcom proti tomuto uzneseniu, z odôvodnenia uznesenia prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín č.k. 1KPt 748/2011-15 zo dňa 22.07.2011, ktorým bola sťažnosť žalobcu zamietnutá, vyplýva, čo bolo obsahom podanej sťažnosti, a teda že bola žalobcom a spoluobvinenou doplnená o uvádzané dôvody. Ohľadom úkonu účasť na výsluchu obvinených dňa 19.09.2011 súd uvádza, že sa nejedná o dva samostatné úkony právnej služby, ale o jeden úkon právnej služby, ktorý v sebe zahŕňa dva za sebou nadväzujúce vyšetrovacie úkony vykonané počas dvoch hodín, a teda žalobcovi patrí náhrada za odmenu advokáta len za jeden úkon právnej služby. Obhajcovi v tomto prípade patrí odmena za každé dve hodiny jeho účasti na úkone právnej služby. Jedným úkonom právnej služby je celková účasť obhajcu pri všetkých vyšetrovacích úkonoch, ktorými sa rozumie celkový počet úkonov, ktoré boli vykonané v jednom dni. Pre prípad, že bolo vykonaných viac vyšetrovacích úkonov v priebehu toho istého dňa, ktoré na seba bezprostredne nadväzovali na tom istom mieste a obhajca sa na nich zúčastnil, je potrebné určiť čistý čas ich trvania po odpočítaní času potrebného na nariadené prestávky a uznať za výkon právnej služby každé dve začaté hodiny takto zisteného času. Dňa 19.09.2011 bol obhajca žalobcu prítomný na výsluchu obvinených v čase od 09:00 hod. do 10:00 hod. a od 10:20 hod do 11:00 hod.. V tomto prípade po odpočítaní nariadenej prestávky čistý čas trvania úkonu bol 1 hodina a 40 minút, t.j. jednalo sa o jeden úkon právnej služby. Vzhľadom na uvedené patrí žalobcovi náhrada škody titulom vyplatenej odmeny obhajcu za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2011 vo výške podľa uplatnenia v sume 221,82 € (3x73,94 €).

61. Žalobca si uplatnil za rok 2012 odmenu advokáta za 2 úkony právnej služby, a to účasť na výsluchu svedkov dňa 27.06.2012 (§ 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky), ktorý si nesprávne uplatňoval ako dva úkony právnej služby a upozornenie zo dňa 17.08.2012, že o úkonoch dožiadaného súdu v Nemecku nebol upovedomený advokát žalobcu a namietal ich použitie v trestnom konaní (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky). Ohľadom úkonu - účasť na výsluchu svedkov dňa 27.06.2012 súd uvádza, že rovnako ako v prípade účasti na výsluchu obvinených dňa 19.09.2011 sa jedná o jeden úkon právnej služby, ktorý v sebe zahŕňa dva za sebou nadväzujúce vyšetrovacie úkony vykonané počas dvoch hodín. Dňa 27.06.2012 bol obhajca žalobcu prítomný na výsluchu svedkov v čase od 09:00 hod. do 10:00 hod. a od 10:30 hod. do 11:30 hod.. V tomto prípade po odpočítaní nariadenej prestávky čistý čas trvania úkonu bol 2 hodiny, t.j. jednalo sa o jeden úkon právnej služby, ktorého trvanie nepresiahlo 2 hodiny. Ohľadom úkonu upozornenie zo dňa 17.08.2012 súd uvádza, že sa nejedná o účelné uplatňovanie a bránenie práva žalobcu ako obvineného. Pokiaľ sa obhajca žalobcu domnieval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na obhajobu, ktoré spôsobilo nepoužiteľnosť vykonaného dôkazu v trestnom konaní, uvedené mohol namietat' v podaní týkajúcom sa veci samej prípadne ústne v konaní pred súdom a vykonanie takéhoto úkonu právnej služby samostatne bez nadväznosti na písomné alebo ústne podanie vo veci samej nepovažoval súd za hospodárne. Vzhľadom na uvedené patrí žalobcovi náhrada škody za odmenu obhajcu za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2012 vo výške podľa uplatnenia v sume 73,94 €.

62. Žalobca si uplatnil za rok 2014 odmenu advokáta za 12 úkonov právnej služby, a to odpor proti trestnému rozkazu zo dňa 24.01.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), príprava a prevzatie zastúpenia dňa 09.06.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), vyjadrenie k obžalobe dňa 22.08.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 03.09.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), žiadosť o zvukový záznam zo dňa 03.09.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), účasť na hlavnom pojednávaní dňa 03.09.2014 od 08:30 hod. do 15:00 hod. (§ 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky), predloženie dôkazov zo dňa 04.09.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), vyjadrenie k dôkazom zo dňa 22.09.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 18.11.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky). Súd vyhodnotil ako uplatnené v súlade s cit. vyhláškou 3 úkony právnej služby, a to odpor proti trestnému rozkazu zo dňa 24.01.2014, účasť na hlavnom pojednávaní dňa 03.09.2014 v čase od 08:30 hod. do 12:10 hod. a od 12:30 hod. do 15:00 hod. (čistý čas konania úkonu 6 hodín a 5 minút, t.j. 1 úkon právnej služby za ktorý patrí obhajcovi tarifná odmena za každé začaté 2 hodiny) a vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 18.11.2014. Ohľadom úkonu príprava a prevzatie zastúpenia dňa 09.06.2014 súd uvádza, že žalobca si zvolil nového obhajcu a pôvodnému obhajcovi vypovedal plnomocenstvo bez uvedenia dôvodu. Z dôvodu spočívajúceho výlučne na strane žalobcu bez akéhokoľvek zavinenia žalovaným ako aj bez vplyvu nepredvídateľných okolností, ktoré by nemohol žalobca ovplyvniť, tak došlo k navýšeniu trov obhajoby, ktoré nemožno pripisovať na ťarchu žalovaného, ale náhradu týchto trov musí znášať žalobca bez ohľadu na výsledok trestného konania. Ostatné uplatňované úkony právnej služby za rok 2014 neboli vykonané ako úkony hospodárneho a účelného bránenie práva žalobcu a predstavujú nedôvodné navyšovanie uplatňovaných trov obhajoby. Obhajca žalobcu predložil na hlavnom pojednávaní dňa 03.09.2014 v písomnej forme vyjadrenie k obžalobe zo dňa 22.08.2014 a návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 03.09.2014. S poukazom na § 2 ods. 18 Trestného poriadku konanie pred súdom je ústne, a preto zástupca žalobcu prítomný na hlavnom pojednávaní mal a mohol predniesť svoje vyjadrenie k žalobe ako aj návrhy na doplnenie dokazovania ústne, aby tak účelne bránil práva žalobcu. Podávanie prednesov a návrhov na doplnenie dokazovania v písomnej forme bez predchádzajúcej písomnej alebo ústnej výzvy súdu napriek vedomosti o tom, že konanie pred súdom je vykonávané ústne, je zo strany obhajcu zrejým účelným navyšovaním počtu úkonov právnej služby, ktoré nemožno považovať za hospodárne a pripisovať ich na ťarchu žalovaného. Ohľadom úkonu - žiadosť o zvukový záznam zo dňa 03.09.2014 súd uvádza, že obhajca žalobcu, ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní si nevyžiadal kópiu zápisnice ani kópiu záznamu z hlavného pojednávania na CD nosiči napriek upozorneniu samosudcu o zaznamenávaní výpovedí prítomných za použitia technických prostriedkov, pričom v zmysle § 44 ods. 5 Trestného poriadku má takúto žiadosť obhajca žalobcu urobiť vopred, t.j. na začiatku hlavného pojednávania. Pokiaľ si obhajca žalobcu nevyžiadal kópiu zápisnice, resp. CD nosiču vopred, ale až dodatočne, nekonal v takom prípade hospodárne a účelne, a preto sa nejedná o úkon právnej služby, za ktorý by mu patrila odmeny na ťarchu žalovaného. Pojednávanie dňa 03.09.2014 bolo odročené na termín 08.10.2014 a pred odročením pojednávania obhajca žalobcu vyhlásil, že nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Napriek tomuto vyjadreniu nasledujúci deň, t.j. 04.09.2014 dňa predložil súdu podanie - predloženie dôkazov, ktoré mal k dispozícii pred dňom pojednávania (výpisy z lustrácie súdnych konaní

zo dňa 28.07.2014, e-mailovú komunikáciu za obdobie od 09.07.2009 do 02.09.2014) resp. ktoré si mohol zabezpečiť pred dňom pojednávania 03.09.2014 (internetové výpisy zo stránky foaf.sk a firemny-register.sk), prípadne ich predložiť na nariadenom hlavnom pojednávaní dňa 08.10.2014, o ktorom mal obhajca žalobcu vedomosť. Takýto spôsob predkladania dôkazov nemožno vyhodnotiť ako účelný a hospodárny, práve naopak, tento postup obhajcu žalobcu sa javí ako účelový v úmysle nedôvodne navýšiť trov obhajoby. Napriek vedomosti o termíne hlavného pojednávania obhajca žalobcu bez výzvy súdu predložil svoje písomné vyjadrenie k dôkazom dňa 22.09.2014, za ktoré si uplatňoval odmenu. S ohľadom na vedomosť obhajcu o termíne ďalšieho hlavného pojednávania, na ktorom mohol ústne predniesť svoje vyjadrenie k dôkazom, je uplatňovanie odmeny za tento úkon účelové, keďže tento úkon nie je účelný a hospodárny v trestnom konaní. Vzhľadom na uvedené patrí žalobcovi náhrada škody za odmenu obhajcu za tri úkonov právnej služby vykonané v roku 2014 v sume 541,02 € (90,17 € + 360,68 € + 90,17 €).

63. Žalobca si uplatnil za rok 2015 odmenu advokáta za 3 úkony právnej služby, a to účasť na verejnom zasadnutí dňa 28.04.2015 (§ 14 ods. 5 písm. b) cit. vyhlášky), účasť na verejnom zasadnutí dňa 16.06.2015 (§ 14 ods. 3 písm. d) cit. vyhlášky), oznámenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti navrhovanej osoby dňa 08.08.2015 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky). Súd vyhodnotil ako uplatnené v súlade s cit. vyhláškou 2 úkony právnej služby, a to účasť na verejnom zasadnutí dňa 28.04.2015 a účasť na verejnom zasadnutí dňa 16.06.2015. Ohľadom úkonu oznámenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti navrhovanej osoby dňa 08.08.2015 súd uvádza, že v trestnom spise sa nenachádza žiaden záznam o vykonaní tohto úkonu na výzvu súdu, s poukazom na časové hľadisko sa má jednať o úkon, ktorý mal byť vykonaný až po skončení trestného konania a predmetný úkon, ako vyplýva z výpovede žalobcu, sa nevzťahuje k trestnému konaniu ale ku konaniu pred Národným bezpečnostným úradom, a preto vykonanie tohto úkonu nemožno považovať za úkon potrebný na účelné bránenie práva žalobcu v trestnom konaní. Vzhľadom na uvedené patrí žalobcovi náhrada škody za odmenu obhajcu za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 vo výške podľa uplatnenia v sume 68,85 € (22,54 € + 46,31 €).

64. Okrem uvedenej odmeny patrí zástupcovi žalobcu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 3 x režijný paušál á 7,41 € za úkony v roku 2011, 1 x režijný paušál á 7,63 € za úkon vykonaný v roku 2012, 3x režijný paušál á 8,04 € za úkony v roku 2014, 2 x režijný paušál á 8,39 € za úkon v roku 2015, t.j. spolu 70,76 €. Taktiež zástupcovi žalobcu ako platiteľovi DPH patrí DPH v sume 195,28 € (20 % zo sumy 976,39 €). Spolu priznané trovy obhajoby žalobcu sú 1.171,67 €. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že titulom náhrady škody, spočívajúcej vo vynaložených trovách obhajoby v trestnom konaní, patrí žalobcovi suma 1.171,67 €, na ktorej zaplataenie súd zaviazal žalovaného.

65. Za dôvodný považoval súd aj nárok žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy 1.171,67 €, a to podľa uplatnenia od 10.10.2016 do zaplataenia, kedy sa žalovaný dostal podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. (t.j. dňom oznámenia žalovaného žalobcovi, že neuspokojí jeho uplatnený nárok na náhradu škody, ktorý dátum žalovaný nerozporoval) do omeškania v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

66. Súd sa zaoberal i otázkou, či si žalobca trestné stíhanie neprivodil sám. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 1Cz/6/90, publikovaného pod R 35/1991 totiž ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo kto bol oslobodený spod obžaloby právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia nemá, ak si vznesenie obvinenia zavinił sám a bol oslobodený spod obžaloby alebo proti nemu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný alebo že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný.

67. V tejto veci nebolo vykonaným dokazovaním zistené, že by si žalobca privodil vznesenia obvinenia sám, svojim konaním. Žalobca bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že nebolo preukázané, že by sa stal skutok, z ktorého bol obvinený a neskôr i obžalovaný. Žalobca v trestnom konaní v plnom rozsahu spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom, trestného konania sa riadne zúčastňoval, od počiatku až dokonca zotrval na svojom tvrdení, že je v danej veci nevinný a riadne využíval všetky dostupné právne prostriedky svojej obrany. Podľa názoru súdu si žalobca svoje trestné stíhanie a vznesenia obvinenia nezavinił.

68. Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

69. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

70. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

71. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 255 ods. 2, 256 ods. 1 CSP, keď žalobca i žalovaný mali každý vo veci čiastočný úspech. Vo vzťahu k žalovanej sume 2.211,91 € po čiastočnom späťvzátí žaloby, v ktorej časti žalobca zavinil zastavenie konania, bol úspech žalobcu 53 % (1.171,67 €) a úspech žalovaného 47 % (1.040,24 €). Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu vzniklo žalobcovi právo na čiastočnú náhradu trov konania vo výške 6 %. Súd preto žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 6 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

72. Lehotu na splnenie povinnosti 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia súd určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín ku Krajskému súdu v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1,2,3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.